

Sessiz Kayıkların Gürültüsü

— *ercaga* · 21 Temmuz 2017

Bir bora,masmavi bir ışık kayıkların bordasında çırpınan
Bir soluk,sokakların gri yüzündeki karamsı lekede yankılanan
Bir mevsim kendi adını unuttu,sessizlik bir mevsim yüreklerden haykıran
Bir melek kaskatı kesilmiş bir Hz.Meryem ikonasının önünde,insan silüetleri aynalarda
yargılanan Bir balıkçının konuşur nasırlı elleri yeni düşler kuran bir kasabayla
Bir şairin susar muttaki elleri,susar kendini kaybetmiş bir şehirle
Bir ressamın sürreal simgelerle yıkanır resimleri,boyanır kırmızı çiçeklerin
rengiyle Sonsuzluklarla harp eden bir kayık ilerliyor derbeder bir menzilde
Sakit bir kanun gibiydi yıldızlar için yaşamak,yıldızlar ölüyorlar bir
nehirde Sarsılmaz bir ışık hüzmeleri vuruyor ahşaplardan
masalara,masalar ölüyorlar bir kadehte Serseriler elinde bizar bir köy ağlıyor çeşme
başında,köyün kızları kalıyorlar bir ikilemde Silsilelerle harp eden bir kayık ilerliyor
bedbin bir menzilde Ezilmiş bir çocuk gibi eğmiş
başını güneşe balkon taşları,seyrediyorlar Boğaz'ı Ezilmiş bir aydınlık gibi
kurulmuş Boğaz etrafında konağın güneşten sanki kurumuş boğazı Sessiz kayıkların
gürültüsü tüm mevsimlerde sırayla hissedildi Sessiz
kayıkların gürültüsü tüm evlerde yalnızlar tarafından işitildi....